

מפתח לגמרא סדורה המאיר - סוכה

פרק ראשון - סוכה שהיא גבוהה

וכולן שהתירן כשרות.
וכולן כשרות לדפנות. כד

משנה (א): כח
מסככין בנסרים,
דברי רבי יהודה;
ורבי מאיר אוסר.

נתן עליה נסר שהוא רחב ארבעה טפחים - כשרה,
ובלבד שלא יישן תחתיו. כח

משנה (ב): ל
תקרה שאין עליה מעזיבה -
רבי יהודה אומר:
בית שמאי אומרים:
מפקפק ונוטל אחת מבינתים;
ובית הלל אומרים:
מפקפק או נוטל אחת מבינתים.

רבי מאיר אומר:
נוטל אחת מבינתים, ואינו צריך לפקפק. ל

משנה (ג): לא
המקרה סוכתו בשפודין או בארוכות המטה,
לא, לא, לא,
אם יש ריוח ביניהן כמותן - כשרה. לב
החוטט בגדיש לעשות לו סוכה - אינה סוכה. לב

משנה (ד): לג
המשלשל דפנות מלמעלה למטה,
אם גבוהות מן הארץ שלשה טפחים - פסולה;
מלמטה למעלה,
אם גבוהות מן הארץ עשרה טפחים - כשרה;
רבי יוסי אומר:
כשם שמלמטה למעלה עשרה טפחים -
כך מלמעלה למטה עשרה טפחים. לג

משנה (ה-ו): לד
הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים -
פסולה.
בית שנפחת וסיכך על גביו,
אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות - פסולה.
וכן חצר המוקפת אכסדרה.
סוכה גדולה שהקיפוה בדבר שאין מסככין בו,
אם יש תחתיו ארבע אמות - פסולה. לד

משנה (א): א
סוכה שהיא גבוהה מעשרים אמה -
פסולה;

ורבי יהודה מכשיר. א
ושאינה גבוהה עשרה טפחים, ושאין לה שלש דפנות, . . . ח,יא
ושחמתה מרובה מצלתה -
פסולה. יג

משנה (א): טז
סוכה ישנה -
בית שמאי פוסלין, ובית הלל מכשירין.
ואיזו היא סוכה ישנה?
כל שעשאה קודם לחג שלשים יום.
אבל אם עשאה לשם חג,
אפילו מתחילת השנה - כשרה. טז

משנה (ב): יז
העושה סוכתו תחת האילן -
כאילו עשאה בתוך הבית. יז
סוכה על גבי סוכה -
העליונה כשרה, והתחתונה פסולה;
רבי יהודה אומר:
אם אין דיורין בעליונה - התחתונה כשרה. יח

משנה (א): יט
פירס עליה סדין מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר,
או שפירס על גבי הקינוף -
פסולה.
אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה. יט

משנה (ד): כא
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוס,
וסיכך על גבן - פסולה.
ואם היה סיכוך הרבה מהן, או שקצצן - כשרה. כא
זה הכלל:
כל דבר שהוא מקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ -
אין מסככין בו. כג

משנה (ה): כד
חבילי קש וחבילי עצים וחבילי זרדין -
אין מסככין בהן.